

مقایسه نگرش عشق در زنان بارور و نابارور

وحید خوش روش^۱، نوشین قریب پناه^۲، رقیه رضوی فر^۳، زهرا پرک^۴

^۱ استادیار گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی، دانشگاه آزاد واحد تنکابن

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی، دانشگاه آزاد واحد تنکابن

^۴ دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی، دانشگاه آزاد واحد تنکابن

چکیده

ناباروری در سراسر جهان و در همه فرهنگها به عنوان یک تجربه استرس زا و بحرانی تهدید کننده برای ثبات فردی، زناشویی، خانوادگی و اجتماعی شناخته شده است. با پیشرفت علم و تکنولوژی و ابداع IVF در پیچه امیدی برای زوجهای نابارور گشوده شده است ولی آنها را به تحمل استرس بیشتر و دوره های درمان طولانیتر وادار کرده است. مطالعه حاضر با هدف مقایسه نگرش عشق در زنان بارور و نابارور انجام شد. روش پژوهش حاضر از نوع علی-مقایسه ای بود و جامعه آماری پژوهش حاضر کلیه زنان نابارور و بارور که در سال ۱۳۹۶ به موسسه ناباروری مهر مراجعه کردند. این پژوهش ۱۵۰ زن نابارور مراجعه کننده به موسسه ناباروری مهر و بارور به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و اطلاعات بر اساس سوالات دموگرافیک و پرسشنامه نگرش های مربوط به عشق هندریک و هندریک (۱۹۸۶) جمع آوری و مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته شده است. در این پژوهش برای آزمون فرضیات و جهت مقایسه دو گروه از تحلیل واریانس تک متغیری (ANOVA) و چند متغیری (MANOVA) استفاده شد و داده های پژوهش، بانرم افزارهای SPSS نسخه شماره ۱۸ تجزیه و تحلیل گردید. پژوهش نشان داد که بین نگرش به عشق در دو گروه تفاوت وجود دارد ($P < 0.01$).

واژه های کلیدی: نگرش به عشق، زنان بارور، زنان نابارور